

- 4) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19.1 andra stycket FEU samt principen om rätt till domstolsprövning och artikel 267 FEUF tolkas så, att innehållet i en medlemsstats konstitutionella identitet i fråga om rätten till domstolsprövning endast kan fastställas med bindande verkan för en domstol som dömer i sista instans i en medlemsstat inom ramen för en dialog mellan EU-domstolen och den domstolen eller andra nationella domstolar (exempelvis författningsdomstolen) genom förfarandet för förhandsavgörande?
- 5) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU, jämförd med artikel 267 FEUF, och den allmänna rättsprincipen om rätten till domstolsprövning av en domstol som inrättas enligt lag, tolkas så, att en domstol i sista instans i en medlemsstat ska avslå en begäran om överföring av handlingarna i ett mål i vilket en tolkningsfråga redan har hänskjutits till EU-domstolen, när en sådan begäran om överföring har framställts av en person som utsetts till domare enligt nationell lagstiftning och under omständigheter som medför att en domstol inrättas som inte uppfyller kraven på opartiskhet och oavhängighet och som inte utgör en domstol som har inrättats enligt lag, utan att det förfarande som det hänvisas till i tolkningsfrågan i mål C-508/19 eller i EU-domstolens dom av den 19 november 2019 i målen C-585/18, C-624/18 och C-625/18, AK m.fl., först måste ha slutförts?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 25 september 2020 – W.Ż.
mot K.Z., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

(Mål C-492/20)

(2021/C 44/21)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Sökande: W.Ż.

Svarande: K.Z., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 279 FEUF och artikel 160.2 i domstolens rättegångsregler, i förening med artikel 4.3 och artikel 19.1 FEU, och i förening med punkt 1 första och andra strecksatserna i EU-domstolens beslut av den 8 april 2020 i mål C-791/19 R, kommissionen mot Republiken Polen, tolkas så, att en åklagare, fram till dess att mål C-791/19 R avgjorts, inte kan begära att handlingarna i målet om fastställelse av att det inte föreligger ett tjänstgöringsförhållande som domare vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) överförs till Izba Dyscyplinarna (avdelningen för disciplinära mål) vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) på grund av att tillämpningen av artikel 3.5, artikel 27 och artikel 73 § 1 i ustawa o Sądzie Najwyższym (lag om Högsta domstolen) av den 8 december 2017 (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825), i dess ändrade lydelse, tillfälligt ska upphöra?
- 2) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU, i förening med artikel 2 och artikel 4.3 FEU och rätten till domstolsprövning, tolkas så, att en nationell domstol som har att avgöra ett mål om fastställelse av att det inte föreligger ett tjänstgöringsförhållande som domare vid en nationell domstol på grund av allvarliga brister i utnämningsförfarandet är skyldig att besluta om interimistiska åtgärder och förbjuda svaranden i ett sådant mål att avgöra varje annat mål som berör unionsrätten, vid äventyr av att åtgärder som vidtas av den domaren eller domar som den domaren meddelat förlorar sin verkan, och ålägga andra organ att avhålla sig från att tilldela en sådan svarande mål eller att utse svaranden till den dömande sammansättningen?
- 3) Ska artikel 2 och artikel 4.2, i förening med artikel 19.1 andra stycket FEU och principen om rätt till domstolsprövning tolkas på följande sätt:
- a) Den nationella domstolen ska underlåta att tillämpa förbudet mot "bestridande av domstolarnas behörighet" och "fastställande eller bedömning av domstolarna av huruvida utnämningen av en domare eller den befogenhet som denna utnämning innebär att utöva rättsskipningsuppgifter är lagenlig", såsom föreskrivs i artikel 29 § 2 och 29 § 3 i ustawa o Sądzie Najwyższym (lag om Högsta domstolen) av den 8 december 2017 (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825), i dess ändrade lydelse, eftersom principen om att unionen är skyldig att respektera medlemsstaternas konstitutionella identitet inte ger den nationella lagstiftaren befogenhet att införa lösningar som kränker unionens värderingar och grundläggande principer?

- b) Medlemsstaternas konstitutionella identitet får inte innebära att rätten till en oavhängig domstol som inrättats enligt lag går förlorad när det utnämningsförfarande som föregick antagandet av utnämningsbeslutet berörs av de överträdelser som anges i tolkningsfrågorna i målen C-487/19 och C-508/19 [orig. s. 3] och möjligheten att genomföra en föregående rättslig prövning har uteslutits avsiktligt och på ett sätt som är uppenbart oförenligt med den nationella konstitutionen?
- 4) Ska artikel 2 och artikel 4.2 i förening med artikel 19 FEU och principen om rätten till domstolsprövning och artikel 267 FEUF, tolkas så, att en medlemsstats konstitutionella identitet i fråga om rätten till domstolsprövning endast kan fastställas med bindande verkan för en domstol som dömer i sista instans i en medlemsstat inom ramen för en dialog med EU-domstolen som förs av den domstolen eller andra nationella domstolar (exempelvis Konstitutionsdomstolen) i ett mål om förhandsavgörande?
- 5) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU och den allmänna principen om rätten till prövning av domstol som tidigare inrättats enligt lag tolkas så, att en domstol i sista instans i en medlemsstat ska avslå en begäran om överföring av handlingarna i målet när begäran har framställts av en person som har utsetts till domare med stöd av nationell lagstiftning och under omständigheter som leder till att en domstol upprättas som inte uppfyller kravet på oavhängighet och som inte är en domstol som upprättats enligt lag, utan att det först krävs att det förfarande som avses i tolkningsfrågan i mål C-585/18 och i EU-domstolens dom av den 19 november 2019, C-585/18, C-624/18 och C- 625/18, A.K. m.fl. har uttömts?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 28 september 2020 – PJ
mot AT, RW, Sąd Najwyższy**

(Mål C-493/20)

(2021/C 44/22)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Klagande: PJ

Motpart: AT, RW, Sąd Najwyższy

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 279 FEUF och artikel 160.2 i domstolens rättegångsregler, jämförda med artiklarna 4.3 och 19.1 FEU samt punkt 1 första och andra strecksatsen i domstolens beslut av den 8 april 2020 i mål C-791/19 R, kommissionen mot Republiken Polen, förstås så, att en begäran som framställts av ordföranden för avdelningen för disciplinära mål vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) om överföring till nämnda avdelning av handlingarna i ett mål angående fastställandet av att det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare vid Högsta domstolen, ska avslås, eftersom begäran gjorts av en enhet som, i avvaktan på utgången i mål C-791/19 R, inte får vidta någon åtgärd på grund av att artikel 3 led 5, artikel 27 och artikel 73.1 i lag av den 8 december 2017 om Högsta domstolen (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825, i dess ändrade lydelse) tillsvidare inte får tillämpas?
- 2) Ska artikel 19.1 andra stycket i FEU jämförd med artikel 2 och artikel 4.3 FEU och rätten till domstolsprövning tolkas så, att en nationell domstol som har att pröva huruvida det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare i en nationell domstol på grund av allvarliga brister i utnämningsförfarandet, är skyldig att besluta om en interimistisk åtgärd och förbjuda svaranden i ett sådant mål att delta i prövningen av alla andra mål som omfattas av unionsrätten, vid äventyr av att handlingar eller beslut som den domstolen meddelar förlorar sin verkan, samt ålägga andra organ att avstå från att tilldela en sådan svarande mål eller att utesluta vederbörande från deltagande i dömmande sammansättningar?